

Πρώτο.....Ποιήματα!!!

21 Μαρτίου. Εαρινή ισημερία και Παγκόσμια ημέρα ποίησης. Το σχολείο μας, γιόρτασε τη μέρα αυτή, αφήνοντας δεκάδες πολύχρωμα αερόστατα ποίησης στον ουρανό της πόλης μας! Καύσιμό τους ο νεανικός ενθουσιασμός και η δημιουργική διάθεση των παιδιών μας. Μερικά από αυτά προσγειώθηκαν στις σελίδες αυτής της εφημερίδας.

Απολαύστε τα!

«Ελευθερία»

Ήταν παρέα γεμάτη όλο παιδιά
νιάτα δροσάτα, όμορφα πουλιά
κουβέντα πιάσαν αν πούνε τα καλά
να πούνε θέλαν τα πιο καλά αγαθά.

Μια κοπέλα όμορφη πολύ
πετάχτει πρώτη και είπε "η ζωή".

Κανείς δε μίλησε
μονάχα ένα παιδί
που' πε "η αγάπη, η αγάπη είναι καλή".

Μίλησαν όλα, όλα τα παιδιά
νιάτα, ευτυχία, χρήματα, πολλά
Μα η παρέα ήταν χαμένη
ήθελε κάτι να' ταν ευτυχισμένη.

Αγάπη είχε, είχε και ζωή
είχαν τα νιάτα τα χρήματα πολλά
μα κάτι έλειπε, κάτι απ' τη ζωή
κι αυτό το είπε μονάχα ένα παιδί.

-Δεν είχε πόδια για να σηκωθεί
ήταν ανάπηρος από καιρό πολύ

-Που' ναι τα πόδια σου;
τον ρώτησαν παιδιά.

-Ξέρετε, τα' δωσα για την
Ελευθερία. Ένα Νοέμβρη
μια νυχτιά, ένα σχολείο
και πολλά παιδιά

Μία λέξη ψέλισσε μονάχα το παιδί
και έγειρε πίσω του
τη κεφαλή
Αυτή' ναι η λέξη
η θεία, η σοφή
«ελευθερία» είπε ένα παιδί
γιατί υπάρχουμε; είπες κ' συ
γι' αυτή τη λέξη είμαστε στη Γή.

Από τον: **Μπιτζή Χρήστο**
μαθητή του Γ2'

“Θούριος Άνεμος”

Σαν άλλος “θούριος” άνεμος
μια απρόσμενη πνοή,
θα δώσει σ' όλους ένα σμα
για μια καινούρια αρχή.

Ας είναι ο ύμνος τούτος
ορόσημο και φως,
για να' δει τ' Έθνος κάποτε,
ποιος είναι αρχηγός.

Σαν είναι να παλέψεις,
για ελεύθερη ζωή
Θυμήσου πως άξιος είναι ο σκοπός
ζητάς την αφορμή!

Κι η αφορμή εδόθη
ύμνος γράφτηκε, αντηχεί,
αρκεί ο όρκος που θα δώσεις
να μοιάζει μ' ιαχή.

Κι όσο οι σάλπιγγες αντηχούν,
μη σκύψεις, μη λυγίσεις,
η μάχη θέλει δυνατούς
και κότσια να νικήσεις.

Από την: **Τζένη Μοσχόγιαννη**
μαθήτρια του Γ2'

«Του γεφυριού της Άρτας»

Τ' ανθρώπου μόιρα πρόσταξε το πεπρωμένο δείχνει
να στεριώσει έργο δύσκολο θυσία θε να γίνει,
Κι αν εις στο φεγγάρι ορίσει το ριζικό πιστό
Θυσία ανθρώπου απαιτήσε να γίνει φανερά.

Τίμημα βαρύ εσήκωσε ο πρωτομάστορας του
καθώς γυναίκα ορίστηκε να σώσει τη δουλειά του.
Κι αν το πουλί εκίνησε αργά για να τη φέρει,
στο δρόμο του επαράκουσε κι άλλα μεταφέρει.

Γοργά και βιάση εμήνυσε εις τη γυναίκα ν' ρθει,
κι η αγάπη της υπάκουσε, δεν πρόλαβε να μάθει
Κι ο μάστορας αντίκρισε αυτό που απευχόταν,
Το δαχτυλίδι τάχα του' πεσε μα δε βρισκόταν.

Να κι η γυναίκα πρόθυμη αμέσως να κατέβει
μα δυστυχία της γι' αυτήν δεν μπόρεσε ν' ανέβει.
Θεμέλιος λίθος ρίχτηκε, τα μάγια πια λυθήκαν,
κι αν η γυναίκα ικέτευε, εκείνοι αρνηθήκαν.

Κατάρες εξεστόμισε κι ο πόνος αναβλύζει
η αγάπη για τ' αδελφή της, τα πάντα εξορκίζει
Κι έτσι θυσία και το γεφύρι εστήθη,
μα η ακριβή η λυγερή ποτέ δεν αναστήθει!

Από την: **Τζένη Μοσχόγιαννη**
μαθήτρια του Γ2'

Ερωφίλη

Η Ερωφίλη κι ο Πανάρετος πολύ αγαπήθηκαν
μα μην το μάθει ο βασιλιάς φοβήθηκαν,
κρύφτηκαν.
Έκρυψαν την αγάπη τους να μην το μάθουν αλλά
Αλλά δε σβήνει εύκολα η αγάπη η μεγάλη.
Όρκο βαρύ αντάλλαξαν, καρδιά και δαχτυλίδι
και ορκίστηκαν, μην αφήσουνε ετούτο το παιχνιδι.

Γιατί η καρδιά όσο θα ζει μια φορά βρίσκει ταίρι,
κι αν βγει η αγάπη απ' την ψυχή ως πέφτει το αστέρι.
Τότε θα πάρει του Πανάρετου η καρδιά
για την αγάπη του, Ερωφίλη να χτυπά.

Από την: **Στεφανία Κότσιφα**
μαθήτρια του Γ2'

Ηλιακή Ακτινομαγεία

Κι αν δείχνεις φωτεινός και λαμπερός
κι έχεις μέσα σου τόσο άπλετο φως
μοιάζεις να με παραζαλίζεις
την ομορφιά του νου μου να κεντρίζεις

Ρίχνεις τα βέλη σου στη φύση
και δεν υπολογίζεις θύματα ούτε άλλα είδη,
μα έχεις μια μαγεία λαμπερή
σαν από παραμύθι να' χεις βγει!

Πώς μου ζεσταίνεις την ψυχή...!
Με αγγίζεις, με συγκινείς
έχεις μια θέρμη απ' άλλη Γης.
Κάθε που σκέφτομαι το φως σου
αλλάζουν όλα μέσα μου και εκτός μου!

Από την: Βικτώρια Τριπολιτιώτη
μαθήτρια του Γ4'

Απογοηριστικός

Λίγα λόγια θα πω σε ξένα παλικάρι
είναι το δώρο μου που θα σου χαρίσω
μην λησμονείς την μάνα σου και την σειρά σου,
το φτωχικό παλάτι σου και τη γενιά σου.
Τα ξένα είναι μπελές και βάσανο μεγάλο.
Έτσι αποφάσισα να σε χαϊρετήσω,
δυο λόγια γράφονται να σε φιλήσω.

Από τον: Παναγιώτη Ρόκκα
μαθητή του Γ4'

Ποίημα

Ήσουν για μένα φως χρυσό.
Στις φλέβες μου κυλούσες.
Και ήταν ο χρόνος τρυφερός
αέρας που φυσούσε.

Έφυγες κάποτε γλυκά.
Σε διάλεξε ο ουρανός.
Μα είσαι πάντοτε εδώ
στο τώρα της αγάπης .

Μ' έμαθες πώς να τραγουδώ
ο ρυθμός σαν με τυλίγει.
Κι αν τα μάτια κάποτε χαθούν
η ματιά ποτέ δεν σβήνει.

Από την καθηγήτρια: Όλγα Λάμπρου

Το χιόνι

Το χιόνι πέφτει σιγανό
κι' όλα τριγύρω ασπρίζει
τα δέντρα στολισήκανε
κι αέρας δεν σφυρίζει.

Ένα σεντόνι κάτασπρο
τον κήπο μας σκεπάζει
και το χωριό ολόκληρο
χαρούμενο γιορτάζει.

Οι γέροι κάθονται κοντά
να ζεσταθούν στο τζάκι
και η γιαγιά μας γελαστή
σε όλους προσφέρει κάτι.

Γάντια και σκούφους τα παιδιά
φορέσανε και πάνε
στους δρόμους για να παίξουνε
κέφι παντού σκορπάνε.

Χιόνι μαζέψανε πολύ
κάναν σωρό μεγάλο
χιονάνθρωποι εφτιάξανε
γερό το δίχως άλλο.

Έλατε όλοι σας εδώ
κοντά μας να βρεθείτε
να παίξετε να γελάσετε
χαρά πολλή να βρείτε.

Από τον: Χριστόπουλο Άγγελο
μαθητή του Γ4'

Ο φίλος

Φίλος τον φίλοδέχεται με την παραξενιά του
αρκεί αυτή του φίλιό να' ναι απ' την καρδιά του.
Φίλος σημαίνει δύναμη, στοργή, εμπιστοσύνη
που' χει δεσμούς παλίσχυρους, αγάπη και γαλήνη.
Αν μου ζητήσεις να διαβώ της κόλασης την πύλη
θα την περάσω για να δεις φιλε πώς ειν' οι φίλοι.

Από τον: Τζάιδα Παναγιώτη
μαθητή του: Γ4'

Μια στάλα άνοιξη

Ο χρόνος αφήφανος, αδίστακτος
μου κατατρώγει τις στιγμές
και η άνοιξη
βάλθηκε να ορέγεται
να ξεσκάνει το νου, σε μονοπάτια
ξέγνοιαστα, απαλλαγμένα από "πρέπει".
Νιώθω το κάλεσμά της φύσης για ανεμελιά,
το θέρημα της πλάσης για ζωή,
ένα συνθηθιλευμα απ' αρώματα γιομάτο,
που αναστατώνει την ψυχή .
Κι όσο ο νους προστάζει
η καρδιά δικό της οιστηλατεί
με παρασύρει στη μαγεία,
σπεύδω-οφείλω να προσθέσω
να πιάσω πένα και χαρτί.
Και ίσως μοναχά τότε ,
να νιώσω κάπως δυνατή,
τα "θέλω" να κυριαρχήσουν πάλι
να δώσουν χώρο στα "γιατί".
Οι πέντε αισθήσεις δεν αρκούν
για να δαμάσουν την ψυχή.
Τη φαντασία θα ορίσω για προστάτη
ως έκτη αίσθηση ,ως λυτρωτή!
Και ξάφνου όλα παίρνουν νόημα.
Η ρήση γίνεται πηγή
και αφήνομαι σε μονοπάτια γνώριμα,
σα βάλαμο ,σαν ξωτικό ως όφειλε,
έδωσε μια ευκαιρία
ακόμη ...μια στάλα για ζωή

Από την: Τζένη Μοσχόγιαννη
μαθήτρια του Γ2'

Μια αγάπη

Μα όλος ο κόσμος δεν μπορεί να νιώσει εμένα που σ' αγαπώ και πεθαίνω αγάπη μου για σένα όταν σε βλέπω να έρχεσαι τον κόσμο όλο χάνω τρέμουν τα χέρια μου και η καρδιά μου από τρόμο.

Από τον: Μπακατσέλο Κωνσταντίνο
μαθητή του Γ2'

Ποίημα

Ειπές είδα στο ύπνο μου δυο μάτια αγαπημένα που λησμονώ τόσο πολύ μα δεν εθέν εμένα κι αν τους το πω πως τ' αγαπώ τι θα εγίνη; η φλόγα τους με έκαιγε κι ο πόνος μου σε δε σβήνει.

Από την: Ευαγγελία Κώσου

μαθήτριά του Γ2'

Το μηχανάκι

Μια φορά κι έναν καιρό ήμουν ένα παιδάκι. Που πέταγα από χαρά με κάθε μηχανάκι... Στεκόμουν και έβλεπα τους άλλους να σουζάρουν και έλεγα από μέσα μου μακάρι να κοφτάρουν. Καθώς επέερασε ο καιρός πήραμε ένα HONDAKI που τ' αγαπώ πάρα πολύ και το 'χω σαν παιδάκι.

Από τον: Μητρόπουλα Σπύρο
μαθητή του Γ2'

Άνοιξη

Ένα λουλούδι μαγικό μυστηριώδες με συναρπαστικό.

Νεράιδες, τη θέρημη φέρνουν κι θάλασσες ουρανού χρώμα παίρνουν.

Ξάστερο το βράδυ βλέπεις ουρανό με τη δροσιά του χειμώνα να παραμένει εδώ.

Τα σύννεφα φεύγουν διακοπές που καιπου όμως έρχονται στις ανοιξιάτικες βροχές.

Αλλά κάποτε το όνειρο τελειώνει δεν φεύγει όμως δεν μαραζώνει.

Ο ήλιος είναι ακόμη εδώ που με χάρδια ζεσταίνει το όμορφο το δειλινό.

Από την: Ευδοκία Νικολίτσα
μαθήτριά του Γ3'

Καλοκαίρι

Το φθινόπωρο μελαγχολώ
Το χειμώνα παγώνω
Την άνοιξη ανυπομονώ
Το καλοκαίρι ξεφρατώνω.

Χαίρομαι και σ' αγαπώ
καλοκαιράκι μου γλυκό
Πάντα θα σ' αποζητώ
κι είμαι χαρούμενη γι' αυτό

Αεράκι καλοκαιρινό
ονειρεύομαι και κωπηλατώ
μέσα στην βάρκα στο γαλάζιο
και γύρω οι γλάροι ένα σωρό

Χορεύω και τραγουδώ
όσο γίνεται και μπορώ
γιατί το καλοκαιράκι είναι μικρό
και τελειώνει στο λεπτό!

Από την: Μπούντου Αγγελική
μαθήτριά του Γ3'

Η συνάντηση

Σαν σε στο δρόμο συναντώ και θε να σ' αντικρίσω τα πόδια μου εκόβονται μα εγώ θα σου μιλήσω.

Θα κάνω κόμπο το κορμί τα χέρια μου ζωνάρι αλλά μπροστά σου θα σταθώ με δύναμη, με χάρη.

Τα πόδια μου στο πάτωμα θα σφίξω σαν σφραγίδες με αφού τα κάνω όλα αυτά μην πεις πως δε με είδες.

Γιατί κι αν πεις, το λόγο αυτό εγώ δεν το πιστεύω σαν ψεύτης μπρος μου θα φανείς να μ' αγαπάς παλεύω!

Από την: Ντεβέ Ελισσάβετ
μαθήτριά του Γ3'

Ο Ύμνος του Έρωτα

Ο έρωτας μας άθισε σαν της άνοιξης λουλούδι και για σένα έγραψα της αγάπης μας τραγούδι. Αν μπορούσα θα' φτιαχνα αστέρια να σου μοιάζουν, φεγγάρι, γη και ουρανό με σένα να ταιριάζουν.

Το ξέρω είναι δύσκολο μα όμως δε με νοιάζει, η πλάση όλη γύρω μου θέλω να σου μοιάζει. Είσαι άγγελος στη γη παράδεισος για μένα, δεν ξέρω εγώ τι θα' μουν αν δεν είχα εσένα.

Θέλω τόσο να σου πω μα δεν έχω χρόνο, βασίλισσα παντοτινή της καρδιάς μου τον θρόνο. Δεν είναι αυτά παράλογα μα ούτε φαντασία, για σένα θα γινόμουν ακόμα και θυσία.

Από τον: Παναγιώλια Ηλία
μαθητή του Γ3'

Μια ζωή

Ξεκίνησα μ' ένα κλάμα μια κραυγή.

Φεύγω, χάνομαι, πεθαίνω, ζω
πάω σε μονοπάτια χωρίς διέξοδο
και χάνομαι μες το κενό

πονάω, λιώνω, νιώθω, ζητώ
χάνομαι σε δρόμους που δεν ξέρω
είμαι μόνη, μέσα μου ένα μεγάλο κενό.

Οικογένεια, φίλοι, αγάπη, ζωή
όταν όλα φεύγουν και μένεις μόνο εσύ
εσύ κ' οι τέσσερις τοίχοι,
η μοναξιά σου ρημάζει την καρδιά.

Και κάποτε χάρηκα
έτσι δεν είχα ξανανώσει
μια καρδιά χάρηκε αντί να ματώσει
...
μα τώρα πάει έφυγε
η χαρά, η λύπη, τα πάντα.

Και τώρα είμαι εδώ κουρασμένη .
Πόσοι με έχουν κυνηγήσει;
Πόσοι που ήθελαν να μου κάνουν κακό;
Έφτασα λοιπόν, μάλλον εδώ είμαι ,
νιώθω ότι έφτασα.

Γονατίζω. Περνούν μπροστά από τα μάτια μου αναμνήσεις .
Αναμνήσεις μιας εποχής που δεν θα γυρίσει πια.
Ιδρώνω, τρέμω, πονάω, βλέπω ένα φώς.
Όσο πάει και δυναμώνει και εγώ καταρρέω σωματικά
μα η καρδιά που πετάει.

Λουπόν έφτασα, τα άφησα όλα πίσω χωρίς αντίο.
Μα ένα έχω να πω: **ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ!**

Από την: **Εύη Κουτσοποδιάτη**
μαθήτρια του Β3'

Νανούρισμα

Κοιμήσου κοριτσάκι, κοιμήσου
κι ονειρέψου,
δες όνειρα γλυκά!
Ονειρέψου πράσινα περιβολάκια
με όμορφα λουλουδάκια
όπου θα παίζουν ευτυχισμένα
του κόσμου όλα τα παιδάκια!
Ονειρέψου σε,
πάνω στο γαλανό φτερό μιας πεταλούδας
να σεργιανάς τον καθάριο ουρανό
και να μοιράζεις χαρά , ελπίδα ευτυχία ,
διαλύοντας τα μαύρα σύννεφα και την
ματαιοδοξία.

Κοιμήσου κοριτσάκι,
κοιμήσου να μεγαλώσεις γρήγορα
γιατί ο δρόμος που ξανοίγεται μπροστά σου
είναι δύσκολος κι ανηφορικός
κι εσύ το μόνο όπλο που διαθέτεις
είναι η ελπίδα
Κοιμήσου κοριτσάκι,
κοιμήσου να μεγαλώσεις γρήγορα
έχεις μπροστά σου δρόμο
ανηφορικό
μακρύ και
δύσκολο!

Τσαπραλή Μαρία Α4

Ποίημα εμπνευσμένο από το ποίημα του Γ. Ρίτσου
«Πρωινό άστρο»

Αγάπη

Δεν υπάρχει μεγαλείο
Όμοιο σαν την αγάπη.
Θείο δώρο του θεού
Στον άνθρωπο αυτή.
Δίχως αγάπη τίποτα,
Κενό,

Χωρίς νόημα η ζωή μας.
Αισθήματα πολλά
Αγάπη μια
Ισχυρή λυτρωτική
Ανεξάντλητη
Αρωγός μοναδικός
Σκοπός φωτεινός
Ξεχωριστός
Αγάπη...

Η αγάπη είναι ευλογία
Για όποιον μπορεί να την νιώσει

Η αγάπη καλλιεργείται
Και μεγαλώνει.

Μόνο ο χρόνος καταλαβαίνει
Την μεγάλη αξία .

Η αγάπη υπάρχει μέσα σου.
Αρκεί να την ανακαλύψεις !

Δεν έχει εγώ,

Δεν έχει εσύ,

Αγάπη, μοναδική!!!

Από την: **Μιχαέλα Μπέγκου**
μαθήτρια του Β4'

Λίλα Κωτσοπούλου Γ2